

KURJER WILEŃSKI

Turcja pierwsza nie rozpocznie wojny

Oświadczenie premiera
Saydama

ANKARA. (Elta). W dniu 29 lutego wygłosił przez radio przemówienie premier Turcji. W przemówieniu tym premier oświadczył, iż Turcja naskutek intensywnych 12-miesięcznych przygotowań, przygotowana jest na wszelkie ewentualności. „Mówię do was w ostatnim dniu naszych przygotowań. W r. b. roku Turcja wydała na armię 30 milionów funtów sterlingów. Premier Saydam oświadczył, że później odstąpi skalę przygotowań. Oświadczył on dalej, że niedawne ogłoszenie ustawy o stanie wyjątkowym było błędnie interpretowane tak wewnątrz kraju jak i zagranicą. Rozeszły się pogłoski, że Turcja ogłosiła stan wojenny, przeprowadziła mobilizację i jest przygotowana do rozpoczęcia wojny przeciwko Rosji Sowieckiej. Pogłoski te są zupełnie bezpodstawne. Sprawa naszego udziału w wojnie będzie zadecydowana jedynie na podstawie naszych własnych interesów narodowych. W przeciągu ub. 6-cu miesięcy, w naszych stosunkach z Rosją Sowiecką nie zaszły żadne zmiany i nie chcemy rozpoczynać żadnych kroków przeciwko niej. Nie widzimy również żadnej podstawy do przypuszczeń, iż Rosja Sowiecka nas zaatakuje“.

Cegła estońska dla budownictwa ZSSR

TALLIN. (Elta). Pomiedzy rządem Estonii i przedstawicielstwem handlowym Zw. Sowieckiego przeprowadzane są rokowania w sprawie dostawy wielkich ilości cegieł Rosji Sowieckiej. Przewidziane jest znaczne rozszerzenie przemysłu cegielnianego w Estonii.

Krwawa walka o Wyborg

Na froncie w ostatniej dobie

HELSINKI (Elta). Komunikat naczelnego dowództwa fińskiego z dnia 29 lutego podaje, iż w ubiegłą środę nieprzyjacieli wciąż nacierał w przesmyku Karelskim pomiędzy zatoką Viipuri i Vuoksen. Tu oddziały armii fińskiej miejscami cofnęły się do nowych pozycji. Armia sowiecka doznała wielkich strat. Zniszczono 14 czołgów. Przy Taipale Finowie odparli 3 wielkie ataki wojska rosyjskiego. Na odcinku znajdującym się na północny wschód od jeziora Ladogi oddziały armii Związku Sowieckiego atakowały w kierunku Pitkaranta, zostały jednak odparte. Na innych odcinkach frontu zauważono zwykłą działalność artylerii i patroli. Przy jeziorze Ladoga zostały zniszczone 4 czołgi i samochód pancerny. W okręgu Kuusim Finowie zajęli kilka rosyjskich punktów oparcia. W okręgu Petsamo w dalszym ciągu trwały walki przy rzece Mautsi. We środę w powietrzu nie wydarzyło się nic szczególnego. Jak się okazało po sprawdzeniu w dniu 27 lutego zostały stracone jeszcze dwa samoloty rosyjskie.

HELSINKI (Elta). We czwartek o godzinie 12 w Helsinkach został ogłoszony alarm przeciwlotniczy.

Po półgodzinie usłyszano wiele silnych wybuchów. Nad stolicą przeleciały samoloty Związku Sowieckiego. Leciały one na wysokości mniej więcej 4.000 metrów. Fińskie baterie przeciwlotnicze rozpoczęły działania.

Komunikat sowiecki

MOSKWA. (Elta). Sztab okręgu leningradzkiego ogłasza następujący komunikat: „W dniu 29 lutego w przesmyku Karelskim oddziały armii Związku Sowieckiego w dalszym ciągu kontynuowały ofensywę. Wojsko sowieckie zajęło kole Viipuri—Vylkajaervi, dworce Ayrapao, Heinjoki i Pero znajdujące się w odległości 9 kilometrów na wschód od Viipuri, miasteczko Ylasaini i miejscowości lotniskowe przy zatoce Viipuri, znajdujące się w odległości 2 kilometrów na południe od Viipuri. W dniu 28 i 29 marca armia Związku Sowieckiego zajęła 270 umocnień nieprzyjaciela, pośród nich 66 betonowych fortów artyleryjskich nie wliczając 42 umocnień, o których wspomniano w komunikacie z dnia 28 lutego. Na innych odcinkach frontu nie było żadnych ważniejszych zmian. Samoloty Związku Sowieckiego żywo bombardowały oddziały wojska nieprzyjaciela i obiekty militarne. Na lotniskach i w walach powietrznych zostało zniszczonych 36 samolotów nieprzyjaciela“.

HELSINKI. (Elta). DNB donosi, iż na skutek sprzyjającej pogody i odwilży, żywa działalność okazało lotnictwo Związku Sowieckiego. Około 40 bombowców dokonało lotu w głąb kraju i ukazało się nad Helsinkami. W mieście trzykrotnie został ogłoszony alarm przeciwlotniczy. Bomby jednak nie zostały zrzucone. Przypuszczają, że samoloty sowieckie latały w celach wywiadowczych, gdyż pogoda była bardzo ku temu pomyślna.

Nowy poseł francuski w Helsinkach

HELSINKI. (Elta). Niedawno został w Helsinkach mianowany nowy poseł angielski. Obecnie zaszła także zmiana na stanowisku posła francuskiego. Zamiast dotychczasowego posła francuskiego Magni, który został przeniesiony do Dublina, został mianowany de Vaux St. Cyr.

Kto jest sprawcą strat na morzu neutralnej Norwegii

OSLO. (Elta). Minister spraw zagranicznych Norwegii we czwartek oświadczył w parlamencie, iż od początku działań wojennych zostało dotychczas zatopionych około 50 statków norweskich, stanowiących około 2,3 proc. norweskiej floty handlowej. Ogółem zginęło około 350 marynarzy norweskich i pasażerów. Stwierdzono, że 9 statków zatopiły niemieckie statki wojenne. W ośmiu wypadkach pochodzenie statków nie zostało wyjaśnione. Inne statki zatopione na skutek najechania na miny. Następnie Koht oświadczył, iż z liczby statków norweskich, które zatopione na skutek najechania na miny jedynie dwa statki zatopione na polach minowych, o których istnieniu posiadano oficjalne wiadomości. Wszystkie inne statki norweskie płynęły w tych miejscach, które nie były znane, jako niebezpieczne.

LONDYN. (Elta). W międzynarodowych kołach londyńskich we czwartek oświadczone, iż rząd Wielkiej Brytanii w dalszym ciągu uważnie rozstrzuja notę, która w ubiegłą sobotę została doręczona przez posła Norwegii w brytyjskim ministerstwie spraw zagranicznych. Następnie w kołach tych oświadczone, iż rząd londyński udzielił odpowiedzi w odpowiednim czasie. W dyplomatycznych kołach londyńskich w sprawie tej podkreślono, iż nie różni się bardzo zdania Wielkiej Brytanii i Norwegii w sprawie zasadniczych kwestii incydentu ze statkiem „Altmark“. Można przypuszczać, iż różnice zdań będą usunięte. Jak wiadomo minister spraw zagranicznych Norwegii Koht przyznał, iż się omylił w użyciu swych zasadniczych argumentów.

Anglicy nie przepuszczają węgla niemieckiego do Włoch

„XX Amizus“. „Giornale d'Italia“ donosi z Londynu, że rokowania włosko-angielskie w sprawie dostarczania węgla Włochom zakończyły się niepowodzeniem Anglia pragnie za swój węgiel

otrzymać od Włoch materiały wojenne, natomiast rząd włoski nie jest skłonny na to się zgodzić. Z dniem dzisiejszym okręty z ta

dunkiem węgla niemieckiego, przeznaczonego dla Włoch, będą musiały przejść przez kontrolę angielską. Innymi słowy, Anglicy nie przepuszczają węgla niemieckiego do Włoch.

Mowa francuskiego ministra finansów Paul Reynaud

„W okresie wojny każde ograniczenie jest nową cegłą w budowie —
nowym ciosem dla nieprzyjaciela“

PARYŻ (Elta). W dniu 29 lutego wygłosił przez radio przemówienie francuski minister finansów Paul Reynaud, w którym omówił on podpisane w tym dniu przez prezydenta republiki dekrety, regulujące cały szereg zagadnień finansowych i ekonomicznych kraju. Minister Reynaud oświadczył:

„Niemcy wypowiadają obecnie nam wojnę ekonomiczną. Atak ich skierowany jest przeciwko zaopatrzeniu sprzymierzeńców w rozmaite produkty. Finansowo stoimy dobrze, lecz ekonomicznie czasem chwilemy się. Nie ma nic gorszego od mylnego optymizmu, który osłabia koncentrację wysiłków. Mówiąc o sytuacji finansowej, należy zaznaczyć iż wpływy podatkowe w styczniu b. r. były o 300 milionów franków większe niż w styczniu 1939 r. Poza tym kupowanie papierów pożyczki skarbowej obecnie jest dużo większe niż przedtem. Wydatki wewnętrzne całego kraju mogły być pokryte z podatków, lub z sum uzyskanych z pożyczki. Jak widać więc ze strony finansowej niebezpieczeństwo nie grozi. Grozi ono ze strony ekonomicznej. Wzrost cen spowodował ogólną wyżkę kosztów utrzymania. Mówiąc o wzroście cen należy przypomnieć dwa fakty, przede wszystkim to, iż Francja obecnie produkuje mniej, a po drugie, że Francja zużywa obecnie tyle samo co i przedtem.

Przyczyną zmniejszenia się produkcji

Produkcja zmniejszyła się dlatego, ponieważ 5 milionów mężczyzn jest zmobilizowanych, a wielka liczba ludności pracuje przy uzbrojeniu. Należy tu postawić pytanie czy można przez dłuższy czas mniej produkować, a zużywać tyle samo jak przedtem. Na pytanie to odpowiadają obecnie podpisane dekrety. Dotychczas pokrywaliśmy tę różnicę pomiędzy ilością produkcji a spożycia, korzystając z części zapasów. Poza tym otrzymywaliśmy zapasy z zagranicy. Kupując zagranicą musieliśmy płacić złotem. Nasze rezerwy złota zostały naruszone. Powstałoby wielkie niebezpieczeństwo gdyby rząd tolerował dalej taką sytuację.

Wzrost cen inflacyjny są koniecznością

Wzrost cen rozpoczął się w listopadzie ub. r. Ten wzrost cen przyniósł wiele trosk wszystkim, a przede wszystkim ministrom finansów. Być może niektórzy myślą, że przy wzroście cen należy szukać pomocy w podwyższaniu zarobków. Jednak w wypadku podwyższenia zarobków należy podnieść również i płace zmobilizowanych żołnierzy, zapomogi wypłacane ich rodzinom, uposażenia urzęd-

ników oraz zyski rolników za sprzedawane ich produkty.

Lecz związane z podwyższeniem zarobków zwiększenie emisji banknotów wywołałoby nową falę wyżki cen i nie polepszyłoby niczyjej sytuacji. Tak postępując należałoby wciąż powtarzać to samo, powstałoby nigdy nie kończący się ruch koła. Nie byłoby to nawet rzeczą nową, gdyż taki proces widzieliśmy po zakończeniu wojny w państwach Europy Środkowej, gdzie ceny w sklepach w jednym dniu były kilkakrotnie zmieniane. Czy myślicie, że w ten sposób można byłoby utrzymać porządek i, że można byłoby finansować wojnę? Chcąc uniknąć tych niebezpieczeństw, rząd uchwalił te dekrety, które dzisiaj rano zostały podpisane.

Podstawy i zakres nowych dekretów

Dla regulowania spraw finansowych wydany został jeden dekret. Dekret ten potwierdza porozumienie zawarte z bankiem Francji, którego celem jest mobilizacja dwóch rezerw — naszych płatności zagranicą i płatności wewnętrznie kraju. Na płatności zagranicą przeznaczamy pewną część sum asygnowanych na cele wojny. Zużyłbyśmy sum na cele wojny od tej chwili będzie tajne i w ten sposób ukryje się przed oczyma nieprzyjaciela. Na nasze płatności wewnętrzne będziemy wykorzysty-

wali te rezerwy, które państwo posiada w banku Francji, a które powstały podczas przeszacowania zapasów złota w m. listopadzie 1937 r. Pozwoli nam to odpowiednio organizować się we wszelkich okolicznościach, które może wywołać wojna. Wszystkie inne dekrety regulują sprawy ekonomiczne.

Dwa radykalne środki dla wyprowadzenia z błędu przeciwnika

Jedyną realną pomoc pod tym względem stanowi może zwiększenie produkcji i zmniejszenie spożycia.

Należy zastosować oba te środki. Być może jesteśmy przygotowani do wprowadzenia racjonalizacji Francja jest krajem bogatym. Ludzie przyzwyczajeni są do życia dostatniego. Francuzi więcej niż czego innego nie lubią kontroli ich życia. Lecz czy wiecie, kogo byśmy najwięcej uradowali, gdybyśmy i nadal popełniali te same błędy zachowując dotychczasowe stanowisko? Jedynie Hitlera. Dla niego byłoby to najlepszym, gdybyśmy zachowali swe zwyczaje z okresu pokoju. Cała jego taktyka oparta jest na tej idei, że gdy my wyczerpiemy swoje zapasy, on, na skutek wprowadzonych ograniczeń nie tylko swoje zapasy utrzyma lecz i je zwiększy. Hitler myśli na

stępująco: naród francuski jest odważny, lecz nie dyscyplinowany.

Naród ten nie zgodzi się nigdy na ograniczenia, które nieodwołalne są do prowadzenia długiej wojny. Tą bronią ich zwycięże. Być może po kilku miesiącach, po roku, zamiast zjednoczonej Francji będzie miał do czynienia z Francją zdemoralizowaną. Francja runie od wewnątrz. Runie ona dlatego, ponieważ masy sławić będą co raz to nowe żądania, które doprowadzą do upadku ich wodzów. „Hitler wie, iż dezorganizacja finansowa i ekonomiczna śmiertelnie zniszczyła jedną demokrację. On nie spieszy wysłać do walk swojej armii, gdyż oczekuje, iż wpadniemy w pułapkę, wytworzoną przez nasze własne zwyczaje z okresu pokoju. Hitler przypuszcza, iż nie umiemy organizować się, utrzymać dyscypliny, nie umiemy wprowadzać racjonalizacji. Hitler myli się.

Ograniczenie spożycia i konsumpcji

Za kilka dni rozpoczyna się prace spisu powszechnego, który potrzebny jest przed rozdzieleniem wśród Francuzów kartek żywnościowych. Nie chcemy dopuścić do wzrostu cen na artykuły pierwszej potrzeby, dopuścić do tego, aby ar

(Dokończenie na str. 2)

Mowa francuskiego ministra finansów Paul Reynaud

(Dokończenie ze str. 1)

tykuły te mogli kupować tylko bogaci, dlatego że takimi oni są. Gdy zaszła konieczność ograniczeń, jedynie sprawiedliwym podziałem jest racjonalizacja. Trudności techniczne nie mogą przeszkodzić nam ją wprowadzić. W Anglii minęły dwa miesiące od ogłoszenia racjonalizacji do wprowadzenia jej w życie. Jednak w tym czasie nie zauważono aby ktoś czynił wielkie zapasy. Jesteśmy przekonani, że tak samo będzie i we Francji. Jeżeli niektórzy Francuzi zachowali się inaczej, to chciałbym im powiedzieć, że ich rozumowanie i charakter wywołuje u nas odrazę. Jakże będą oni mogli za chować swój dobrobyt osobisty, jeżeli my wszyscy go utracimy? Na leżu podkreślić, iż dekrety te przewidują słuszną karę, i że kary te będą stosowane. Będą zarządzane i inne sposoby ograniczeń. Po kilku dniach wejdą one w życie. Nie analizuję tu szczegółów, lecz ograniczenie wydatków w restauracjach, ograniczenie prywatnego zużycia benzyny odpowiada tej samej idei, tej samej konieczności ograniczenia spożycia. Ten program racjonalizacji byłby smutnym ideałem warunków pokojowych. Zostali w okresie wojny każde ograniczenie jest nową cegłą w budowie nowego domu dla nienarodzonego. Dlatego musimy stanowczo dbać o swoje rezerwy, a szczególnie o takie, które pozwalają nam dokonywać zakupów za granicą.

Nie ma rady — trzeba więcej produkować

Jeszcze jeden dekret zastrzega kontrolę wydatków publicznych i walkę z nadmiernym wydatkowaniem. Jednak nie wystarczy za sadą mniej wydawać i mniej spożywać. Trzeba więcej produkować. Nie mówię tu o przemyśle zbrojeniowym, który z dnia na dzień wzrasta. Mówię o koniecznej produkcji dla ludności cywilnej oraz o naszych możliwościach eksportowych. Postanowiono udzielić pomocy rolnictwu. Od tej chwili odrębne części maszyn rolniczych będą mogły być przywożone do Francji bez cła. Skarb będzie do płacić rolnikom za produkcję tłuszczów. Będą zwracane wydatki związane z emigracją obcych rolników do Francji. Na wiosnę będzie udzielona pomoc na zasiewy wiosenne. Szczególnie nasz przemysł potrzebuje robotników. Robotników tych nie możemy zabierać od rolnictwa, byłoby to za wielkim niebezpieczeństwem, które jeden dekret stara się usunąć.

Kobiety staną się muszą

Postanowiliśmy zwrócić się do wszechnie do kobiet. Minister pracy przygotowuje spis przedsiębiorstw przemysłowych, które będą musiały zatrudnić pewien minimalny procent kobiet. Poza tym dokonany zostanie spis wszystkich bezrobotnych. Jeśli nie wystarczy ochotników, nie będziemy wahać się wprowadzić pewną przymusową służbę cywilną. Również będą udzielane zapomogi na zwiększenie naszego handlu zagranicznego, na zwiększenie eksportu niektórych artykułów.

Współpraca z W. Brytanią

Jeden z dziś podpisanych dekretów uzupełnia to porozumienie, które w dniu 4 grudnia podpisał z ministrem finansów W. Brytanii, a które ułatwia wymianę handlową pomiędzy Francją a W. Brytanią i jej koloniami. Dekret ten uprasza większość firm, które stworzone były dla tych operacji handlowych przez kontrolę dewizową. Stosowanie porozumienia francusko-brytyjskiego będzie jeszcze więcej rozszerzone. Od tej chwili posiadamy broń, która przyczyni się do odbudowy Europy po wojnie. Nasze oba narody codziennie czują się

wzajemnie bliższe, a przez to silniejsze. Idąc razem z Anglią my zwyciężymy, a pokój ten, który wspólnie wywalczymy, nie zginie tak, jak pokój z r. 1918. Nie zginie dlatego ponieważ cały świat zrozumie, iż obecnie wależono o dużo większe rzeczy. Imperialistyczne dążenia Niemiec są chronionym złem. Lecz jak wielka jest różnica pomiędzy Wilhelma II, a obecnymi.

Różnica między Niemcami z roku 1914 a obecnie

W r. 1914 była to bogata burżuazja, naród smakoszy piwa, wiekiem dostający trzy warstwy tłuszczu na karku, który poza tym posiadał wygląd zewnętrzny chrześcijaństwa. Na miejsce tłustych wilków niemieckich przyszła obecnie koła na wilki chude Niemce. Zwycięstwo ich oznaczałoby nie tylko upadek Francji, lecz również i upadek oraz niedolę każdego Francuza. Codziennie otrzymujemy ścisłe dane, jak traktują oni podbite narody. Aby odnaleźć podobne przykłady w historii, należy powrócić do starych czasów Asyrii. Obecnie dobrze wiemy co by nas spotkało. Wojna ta jest okrutna i kłamliwa. Niebezpieczeństwem jest ohrzynie chociaż niewidoczne. Nieuwaga jednej minuty może wszystko zgubić. Wystarczy już mów o naszym prawie a ich złej woli. Wojna jest próbą siły. Nie przycielać nasz zawsze mylił się w swoich podstępach o Francuzach.

Wyobraża on sobie, że nie posiada wytrwałości, że utraciliśmy poczucie naszej wielkości w przeszłości, że nie posiadamy ani młodości ani odwagi. Zobaczymy."

123 miliardy franków deficytu

PARYŻ (Elta). Referent komisji finansowej oświadczył w senacie, iż w roku 1939 wydatki skarbu państwa wynosiły 106 miliardów 377 milionów franków. W tym roku dochód skarbu państwa 63 miliardy 657 milionów franków. W ten sposób deficyt budżetu państwa w roku 1939 osiągnął sumę 42 miliardów 720 milionów franków. Poza tym z rachunków inwestycji kapitałowych wydano około 80 miliardów franków, a więc ostateczna suma deficytu osiągnęła sumę 123 miliardów.

300.000 Anglików pod broń

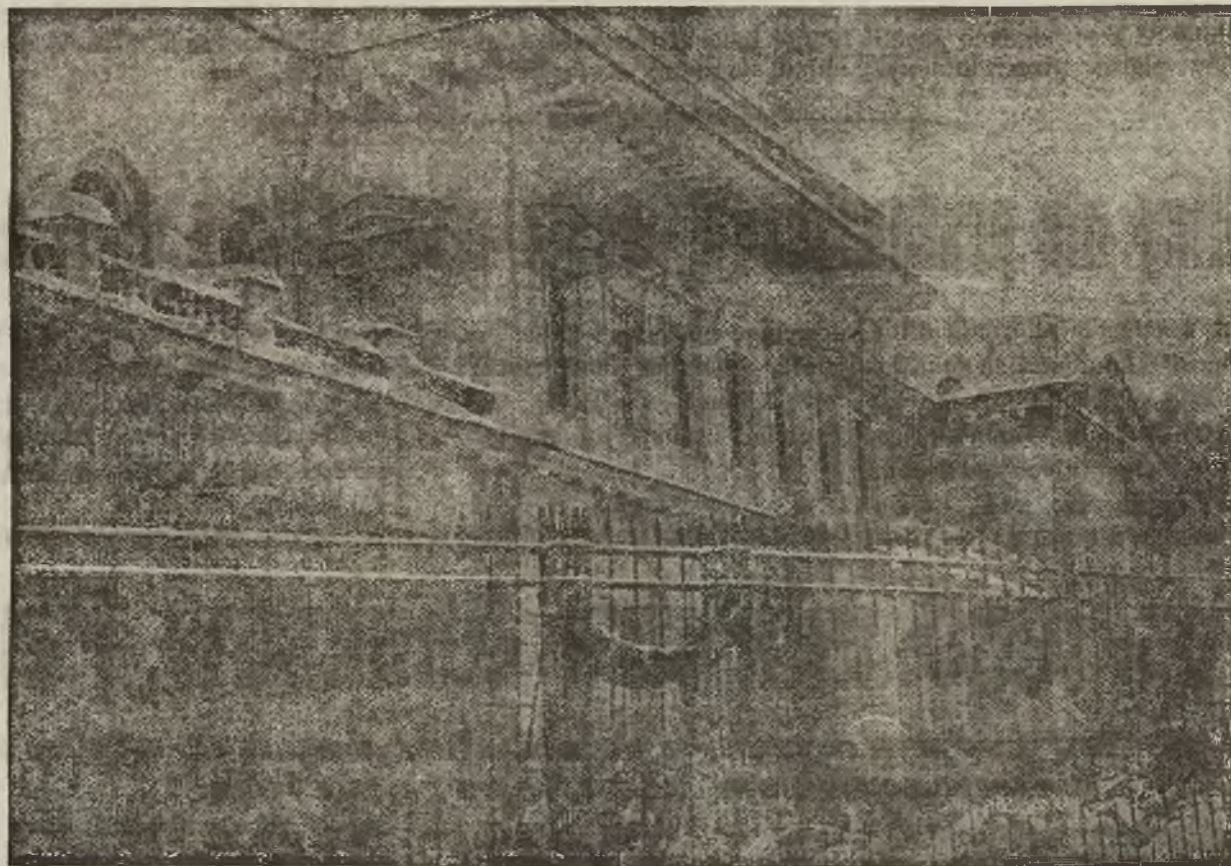
LONDYN (Elta). Ministerstwo pracy i służby narodowej komunikuje, iż w dniu 9 marca może być powołanych do służby wojskowej około 300.000 ludzi.

LONDYN (Elta). Wybudowane w Kanadzie pierwsze samoloty niszczycielskie przybyły w dniu 29 lutego do W. Brytanii.

Dymisja ministra propagandy w Rumunii

BUKARESZT. (Elta). Donoszą, iż podał się do dymisji minister propagandy Rumunii.

Wilno w zimowej szacie

FRAGMENT PAŁACU REPREZENTACYJNEGO

Co robią Niemcy na pograniczu Holandii i Danii?

BERLIN. (Elta). Wojskowe koła niemieckie dementują wiadomość o tym, jakoby Niemcy w szybkim tempie budują nowe umocnienia na pograniczu Danii i Holandii. Wskazują tu, iż wiadomości te mają związek z koncentracją wielkiej ilości robotników na pograniczu duńskim i holenderskim, którzy dokonują tu prac melioracyjnych i oczyszczania pól. Zdaniem niemieckich kół wojskowych, Niemcom nie zależy na budowaniu umocnień na pograniczu Danii, gdyż pomiędzy Niemcami i Danią podpisana została umowa o nieagresji. Stosunki Niemiec z Holandią są pokojowe. Poza tym niemieckie koła miarodajne dementują wiadomość, iż Niemcy w początku marca planują wielką ofensywę.

WASZYNGTON. (Elta). Miarodajne koła belgijskie oświadczają, iż wbrew wiadomościom kursującym w Brukseli, nie są przepro-

wadzone żadne rokowania pomiędzy Belgią i Stanami Zjednoczonymi w sprawie zakupu samolotów. Koła te wskazują, iż przed kilkoma miesiącami Stany Zjednoczone do starczyły Belgii około 40 samolotów, jednak w chwili obecnej nie są poczynione żadne zamówienia.

Nowa koncentracja wojsk niemieckich

PARYŻ. (Elta). Komunikat Havasa z frontu zachodniego z dnia 1 marca b. r. donosi, iż noc na froncie z czwartku na piątek minęła zupełnie spokojnie. W rejonie Lauter we czwartek przed południem była mała strzelanina artylerii oraz nieznaczna akcja patroli. Dwa niewielkie oddziały nieprzyjacielskie spotkały się z oddziałami francuskimi. W wynikłych walkach straty strony francuskiej były bardzo małe. O stratach niemieckich dotychczas nie wiadomo. We czwartek lotnictwo francuskie dokonało lotów wywiadow-

BERLIN. (Elta). Zastępca wodza lekarzy Rzeszy dr. Blome wygłosił w Dortmundzie i Essen dwa odczyty o syntetycznych środkach leczniczych. Oświadczył on, iż dowództwo lekarzy niemieckich przyznaje, że sztuczne preparaty nie mogą w zupełności zastąpić olbrzymiej siły leczniczej natury. Z drugiej jednak strony byłoby występkiem nieużywanie wypróbowanych sztucznych środków leczniczych. Nauka chemiczna na tyle poczyniła wielkie postępy, iż umożliwia wyprodukowanie sposobem syntetycznym materiałów witaminowych.

W ten sposób naprzykład została sporządzona witamina D, która jest używana w walce z rachitem oraz dawana jest dzieciom w tych

miesiącach, gdy jest mało słońca, a zarazem odczuwa się brak jarzyn i owoców. Niemieckie kierownictwo lekarskie miało takie pomysły doświadczenia w zastosowaniu witaminy C, sporządzanej w syntetyczny sposób.

Wzmocnia ona odporność ciała w wypadkach chorób przebiegających. Otrzymała ją dzieci w szkołach w miesiącach marca i kwietnia. W odczytach swych dr. Blome oświadczył jeszcze, iż stan zdrowotny w okręgu przemysłowym Westfalii i fabrykach amunicji jest bardzo dobry. Naprzykład ilość zachorowań w fabrykach Kruppa w początku roku bieżącego była mniejsza, aniżeli w ostatnich miesiącach poprzednich.

Francja zmienia statut Tangeru

(r) „Koenigsberger Allg. Zeitung“ donosi, że sekretarz generalny do spraw Afryki Północnej we francuskim ministerstwie kolonii przeprowadził rewizję statutu Tangeru. Miasto to podlegało dotąd międzynarodowemu zarządowi. Według nowych rozporządzeń nad Tangerem zostanie rozciągnięty protektorat francuski, podobnie jak nad całym Marokiem.

Rozpowszechniajcie „Kurjer Wileński”

Szpiedzy karani są śmiercią

Francja zastrzega kurs do wrogów państwa

PARYŻ. (Elta). W dniu 16 lutego sąd wojenny w okręgu Lille skazał Niemca Karla Szebereny na karę śmierci za utrzymywanie kontaktu z agentami państw obcych. Skazany złożył skargę w kasacyjnym trybunale wojskowym. W czwartek jednak została ona odrzucona.

ORAN. (Elta). Sąd wojenny w Oranie skazał Włocha Ribbi Ellao na karę śmierci. Oskarżony on został o szpiegostwo na rzecz obcego państwa.

Jak w krainie „czarnego sepa”

LONDYN. (Elta). We czwartek pewna osoba wypuściła strzałę do okna Downing Street. Przy strzale był przymocowany list. Sprawca „zamachu“ został natychmiast zatrzymany.

Nie kładź palców między drzwi

RZYM. (Elta). Pismo „Bourse Egyptienne“ donosi z Bagdadu, iż zostali zwolnieni z obowiązków generałowie Iraku Hussein Fauzi i Emin Omar, a także pułkownik Jamelki z powodu „wtargnięcia się do spraw nie mających nie wspólnego z wojskiem”.

TEATR MIEJSKI NA POHULANCE

Jutro, w niedzielę dnia 3 marca o godz. 19-tej

„ŻEGLARZ”

SZPIPKI

Na egzaminie prawa:
— Co trzeba poznać gruntownie, aby rozwiązać zagadnienie prawa międzynarodowego?
— Mechanizm karabinu maszynowego w tanku i samolocie...

— To się pan zmienia, panie Firulkes!
— Ja się nie nazywam Firulkes!
— To i nazwisko pan sobie zmienia!

W związku z wizytami min. Wellesa u kierowników polityki europejskiej, prasa zgaduje, który z nich pierwszy zachoruje na Rose-Weltschmerz...

Obrońca w sądzie:
— Panowie sędziowie! Teni kto sięga dziś do cudzej kieszeni, nie jest złodziejem, ale optymistą!

O min. norweskim Kohle mówią, że jest to Kohl na cztery nogi kuty...

Przed wojną wielką popularnością cieszyły się zawsze wycieczki morskie. Hasło „pracujcie na lądzie — odpoczywajcie na morzu” — spoleczeństwa. Podczas wojny jednak hasło to uległo zmianie. Dziś ono brzmi:

— „Walczyć na morzu — odpoczywać będziecie... na linii Maglota!”

Gdzie mianowicie zmarł święty Kazimierz

Mimo czei szczególnej, którą od wieków posiadał św. Kazimierz zwłaszcza w mieście naszym jest otoczona, czei, która nakazywała by dokładną znajomość przebiegu życia Świętego, na pytanie powyższe napewno b. wielu wilińian nie potrafiłoby dać odpowiedzi.

Gdy sięgniemy do różnych opracowań i źródeł historycznych, podających miejsce zgonu Świętego, stwierdzimy rozbieżności nie małe.

Mianowicie: z pisarzy i źródeł dawniejszych — Miechowita, Dejust, Wapowski, Kromer, Bielski, Gwagnin, Strykowski, ks. Skarga, ks. Święcicki, Kojalłowicz, a z autorów wieku XIX i XX — Kraszewski, Baliński, Przytycki, ks. Lipnicki, Kirkor, Zahorski, Studnicki i niektórzy inni wypowiadają się za Wilnem.

Natomiast nie Wilno lecz Grodno jako miejsce zgonu Świętego podają: ks. Ferreri, ks. Jaroszewicz, Kodeks benedyktyński wrocławski, zaś z nowszych: Wójcicki, O. Prokop i in. Tego samego zdania jest dr F. Papée w swych pracach: „Święty Kazimierz”, „Studia i szkice z czasów Kazimierza Jagiellończyka”, „Polska i Litwa na przełomie wieków średnich”.

Wreszcie odmienne a całkiem dosobnionie stanowisko zajął w tej kwestji Narbutt, według którego św. Kazimierz miał umrzeć w Miednikach pod Wilnem.

Gdzie więc jest prawda?

Mając na względzie, że poważna większość autorów i źródeł w powiadała się za Wilnem, na pierwszy rzut oka mogło by się wydawać, że ta mianowicie wersja jest słuszna i że w naszym mieście a nie gdzieindziej św. Kazimierz swą ziemską wędrówkę zakończył.

Sprawa nie jest jednak tak łatwa.

Należy zwrócić uwagę na to że z pośród dłuższych lub krótszych wzmianek w pracach autorów wyżej wymienionych o miejscu zgonu św. Kazimierza, cechą przekazu pierwiastkowego mają właściwie tylko dwie: ks. Ferreri i Miechowita.

Ks. Zachariasz Ferreri, biskup Guardii został wysłany w r. 1520 przez papieża Leona X do Polski, jako nuncjusz apostolski, celem przeprowadzenia procesu kanonizacyjnego królewicza Kazimierza i czynności tej dokonał w Wilnie jesienią tegoż roku; akta procesu uległy zniszczeniu w Rzymie w r. 1527 podczas najazdu wojsk cesarskich i treści ich nie znamy, nie zależnie jednak od nich ks. Ferreri wynik swych badań podał w osobnym dziełku, umieszczając w nim pom. in. o św. Kazimierzu wstęp poniższy: „Obiit autem apud Vellam sive Vilnam Lituanie seu Litalianae primarium civitatem in Grodno oppido”, przy puścić zaś, że zaznając się z życiem i czynami św. Kazimierza w sposób szczegółowy na miejscu i w lat zaledwie trzydziści kilka po Jego zgonie ks. Ferreri mógł się co do miejsca zgonu Świętego pomylić, stanowiąc niepodobną.

Z drugiej znow strony zdawało by się nie można nie liczyć się z za pisaniem Miechowity: „Dux Kasi mirus secundogenitus Kazimiri tercij regis Poloniae, ptisi suffocatus Vilnae interiit, ubi et sepulturam recepit”. Wiarogodność jednak powyższego podważa to, że Miechowita nigdy w ogóle na Litwie nie był, bliższych stosunków z dworem królewskim nie miał, przebywał we Włoszech, a przede wszystkim to, że w tejże zapisce rok zgonu św. Kazimierza podał fałszywie — 1483 zamiast 1484.

Następnie, wersja ks. Ferreri, ego znajduje poparcie w jeszcze jednym źródle mianowicie t. zw. „Drugim Latopisie Pskowskim” z końca XV wieku lub początku XVI, który opisując pod r. 1484 b. łaskawe przyjęcie przez króla Kazimierza Jagiellończyka posłów Pskowa — w Grodnie, mimochodem wzmiankuje o

tem, że „pri posle naszym togd prestawisia u niego syn”.

Niezależnie od tego z akt Me tryki Koronnej wynika, że jeszcze 20 lutego 1484 król Kazimierz znajdował się na sejmie w Lublinie już jednak dzień następny zastają go w Łomazach o 12 mil od Lublina w kierunku Brześcia, zaś 4 marca i dni następnych jest król w Grodnie, przy czym pewien dokument wydany przez króla w dniu 9 marca w treści swej zawiera potwierdzenie jednego z zarządzeń królewicza Kazimierza (chodzi o prawo dzierżawne do dóbr „Lyssathure” niejakiego Juckszy Nagwozdana ze Stańkowa).

Należy to wszystko tłumaczyć w ten sposób, że król, wobec tych wieści o stanie zdrowia syna, opuścił nagle sejm i b. szybko podążył do Grodna, gdzie chory się znajdował, poczym, po jego nastąpieniu tamże zgonie, jeszcze przez czas pewien tam pozostawał. (Por. Papée).

Analiza tekstów wzmianek o zgonie św. Kazimierza w pracach naszych dziejopisów i kronikarzy w w. XVI i XVII — od Decjusza do Kojalłowicza — wskazuje na zależność ich od Miechowity i wzmianki te gdy chodzi pom. in. o miejsce zgonu Świętego nie są oczywiście wynikiem badań samodzielnych, a stanowią jedynie powtarzane zdanie w tej kwestji Miechowity; nie na samodzielnych badaniach oparł się oczywiście i au

tor wyżej wzmiankowanego „Latopisu W. Ks. Litewskiego” i Zmu dzkiego” (pochodzącego z roku mniej więcej 1580).

W ślad za tymi autorami poszli w sposób niekrytyczny, wzmiankując o Wilnie jako miejscu zgonu św. Kazimierza, autorzy opracowań późniejszych.

Podobnie rzecz się ma zresztą i z tymi autorami, którzy wskazywali jako miejsce zgonu Świętego — Grodno. Powtarzali oni poprostu in verba magistri ks. Ferreri, ego (oczywiście nie mamy tu na myśli cennych prac dr. Papée'go).

Wreszcie zdanie Narbutta. O piera on je jak sam zaznacza, na „podaniach miejscowych” oraz na (niewymienionym dokładnie) kazaniu ks. Golańskiego (prof. Uniwersytetu Wileńskiego). Podstawa to b. krucha, zwłaszcza gdy się weźmie pod uwagę brak krytycyzmu autora „Dziejów Narodu Litewskiego” i wielokrotnie stwierdzoną skłonność jego do zmyślenia.

Wobec okoliczności powyższych kwestia miejsca zgonu św. Kazimierza stanowiła na rzecz Grodna w nauce rozstrzygnięta została. (Por.: Aleksander Jodziejewicz „Miejsce zgonu św. Kazimierza”, „Ateneum Wileńskie” zes. 9 Wilno 1925), że zaś jednak nie wszyscy się w tym orientują, poruszają ją na łamach prasy raz jeszcze za konieczne uważaliśmy.

A. J.

W roku 1940 nikt nie jeździ statkami dla przyjemności Niesamowite przygody parowca angielskiego

Prasa angielska zamieszcza dziesiątka reportaży z podróży morskich odbywanych pod groźbą torped, min i bombów nieprzyjacielskich. Podajemy poniżej streszczenie jednego z nich.

Mielśmy wyjechać w piątek. Zrobił się popłoch. Wszyscy przesyłali błaga o wstrzymanie odjazdu. Ale w sobotę było 13. Kapitan uważał, że to jeszcze go rzej. Pomimo to wyjechał w sobotę, gdyż taki był ostatni rozkaz admiralacji, spowodowany odkryciem licznych min koło samego portu. Skąd się tam wzięły miny nikt nie wiedział, bo nie zauważono ani samolotów ani statków nieprzyjacielskich.

Parowiec nasz robił 20 węzłów. Przy tej szybkości można się nie obawiać nie mieckich łodzi podwodnych.

Jednakże obawiano się min, które wyrosły jak gdyby grzyby po deszczu. Dlatego też zboczono z utartego szlaku. Jechaliśmy pół-szybkością, gdyż straszna mgła i płytka woda nie pozwalały na szybki jazdę.

Statek nasz posiadał dwa działka. — Jedno przeciwlotnicze umiejscowione na pokładzie słonecznym, a drugie ciężkiego kalibru w tyle okrętu.

KATASTROFA

W pewnej chwili dał się słyszeć głu chny trzask. Krzesła, stoły, obrazy poupadały z hałasem na ziemię. Przerzliwy krzyk kobiet rozdarł ciszę, która potem zaległa na statku. Kilku stewardów w białych marynarkach wybiegło na pokład. Pierwszy oficer wezwał ostrym głosem marynarzy. Zdawało się, że ląd moment wybuchnie paniką. Jednakże ludzie spokojni i zdeterminowani zjawili się cicho na pokładzie spacerowym gotowi na opuszczenie okrętu niby gromadzkich automatów. Okazało się, że nie jest tak źle. Najechał na skałę podwodną, która przebiła dźniwę w kadłobie statku. Dziurę udało się jakoś zatkać, ale nie było mowy o dalszej drodze. Odpływ nasz nie trwał na skałach. Przynajmniej nie trzeba było obawiać się łodzi podwodnych, którym było tam za płytko. Zekaliśmy 4 godziny na przypływ, który nas uwalnił wreszcie ze skalistej zasadzki. Wczesnym rankiem udaliśmy się do najbliższego portu sprzymierzonego państwa, gdzie niestety okazało się, że awaria jest zbyt poważna, by ją można było naprawić na miejscu.

POWRACAMY DO ANGLII

Postanowiliśmy wrócić do portu naszego, z którego wyruszyliśmy. — Gdyśmy patrzyli na pracę nurków, badających uszkodzenia propellerów, przejechał koło nas mały stateczek z działem na rufie. „Chcecie eskorty” — zawołał jakiś młody głos. Wydawało się śmieszne. Coś jak gdyby mucha proponowała opiekę słoniowi.

Jednakże gdyśmy powracali, cztery takie maleństwa tańczyły koło nas na falach. Zdawało się, że na tym zakończy się przygoda.

ATAK ŁODZI PODWODNEJ

Byliśmy już około 30 km. od celu podróży i większość pasażerów poszła spać. Był to pierwszy raz od 48 godzin, gdy raptiem zawyla syrena okrętowa. Marynarze ustawili się przy łodziach okrętowych. Powietrzem wstrząsnął huk wystrzału na rufie. Co to? Co się stało? — Niedaleko nas manewrowała niemiecka łódź podwodna, szykując się do wypuszczenia torpedy. Wpadłem jak szalony do kabiny. Zdążyłem tylko chwycić moją walizkę, pieniądze i futro. Wszystko było resztą zgóry przygotowane na taką ewentualność. W ciągu dwóch minut wszyscy byli na pokładzie. Znow statek drgnął od wystrzału działka. Z chrzęstem łodzie ratunkowe opuściły się na pokład spacerowy.

— Dzieci i kobiety pierwsze!

NIESPODZIEWANY RATUNEK

Raptem z przeraźliwym wyciem motorów wysunęły się z ciemury nad nami

gwa bombowce angielskie. Nigdy nie przypuszczałem, że mogą one działać tak szybko. Jak fastrzbie na zdobyc spadły do tem nurkowym na dół podwodną. Głuche wybuchy bomb poprzedziła olbrzymia fontanna wody! Łódź podwodna znikła nam z oczu. Umilkły strzały z naszego działka.

Przez długą chwilę staliśmy jak wrośnięci w pokład. Ktoś krzyknął przeraźliwie: „Tam, tam ona jest”. Rzeczywiście przed nami wychylił się z fal oceanu jakiś ciemny kształt.

Znow bombowce rzuciły się na to miejsce. Nastąpiło 6 kolejnych głuchostrząsów. „Ma dosyć” — zawołał jakiś oficer. Rzeczywiście łódź nie pokazała się więcej. Może została zatopiona, a może zdołała uciec w tym prześladowcom.

DOWIDZENIA NA POKŁADZIE

Gdyśmy stanęli na ziemi angielskiej zamiast na innym kontynencie, pierwszym pytaniem pasażerów było „kiedy następnym razem odjedź”. Zadałem również to pytanie, ale pog mi świadkiem, zrezygnowałbym ze wszystkiego, aby tylko nie przeżyć raz jeszcze takiego koszmaru. Pomimo to, po zgaśnięciu współtowarzyszy podróży wesołym okrzykiem — „dowidzenia na pokładzie”.

B. Z. P.

Zaułek Św. Jerzego i Wileńska Książnica „Nowości”

wypożycza beletrystykę, lekturę szkolną, naukową
Czynna w dni powszednie
od godz. 11 do 18-ej.
Warunki dostępne.

Dymisja i nowa nominacja Potiomkina

Ostatni zastępca Litwinowa i Mołotowa objął stanowisko komisarza oświaty ludowej

MOSKWA. (Elta). Rada komisarzy ludowych Zw. Sowieckiego zwołała z dotychczasowych obowiązków zastępcę komisarza dla spraw zagranicznych Potiomkina i mianowała go komisarzem oświaty ludowej. Dotychczasowy komisarz oświaty ludowej Tiurkin, który przebył na tym stanowisku 2 i pół lat podał się do dymisji. Po

tiomkin od trzech lat był zastępcą komisarza spraw zagranicznych. Pracował on w służbie dyplomatycznej Rosji Sowieckiej już od 15 lat. Był m. in. posłem Zw. Sowieckiego w Grecji, ambasadorem w Rzymie i ambasadorem w Paryżu. Potiomkin uważany jest za jednego z najlepszych znawców polityki zagranicznej Zw. Sowieckiego.

Bazy kontrolne dla Władystoku?

OTTAWA. (Elta). Minister spraw zagranicznych Kanady oświadczył, iż rząd Kanady nie ma władzy o prowadzeniu rokowań pomiędzy Anglią i Stanami Zjednoczonymi w sprawie utworzenia

bazy kontrolnej kontrabandy wojennej w porcie Oceanu Spokojnego, gdzie miałyby być kontrolowane towary, transportowane do Władystoku.

Robotnicy z Włoch jadą do Niemiec

BERLIN. (Elta). Rokowania pomiędzy Niemcami i Włochami w sprawie robotników rolnych zostały w tych dniach zakończone w Berlinie. Podpisano umowę, która przewiduje, iż w roku bieżącym z Włoch do Niemiec przybędzie

30.000 robotników rolnych, więcej aniżeli w roku ubiegłym. Do liczby tej nie wchodzi ci Włosi, którzy mają w Niemczech dozorować bydło. Na ogół w Niemczech corocznie pracuje około 60.000 robotników.

Welles już w Berlinie

BERLIN. (Elta). Wiceminister spraw zagranicznych St. Zjednoczonych Sumner Welles przybył do Berlina w dniu 1 marca o godz. 10 rano. Ministrowi Wellesowi towarzyszy dyrektor departamentu w Europie w ministerstwie spraw za-

granicznych U.S.A. Jay Pierrepont Moffat. Jak DNB zaznacza pobyt Sumnera Wellesa w Berlinie potrwa kilka dni. Na spotkanie Sumnera Wellesa na dworcu kolejowym Anhalt udali się sekretarz ministerstwa spraw zagranicznych Weizsaecker i szef protokołu Doernberg. Na dworzec przybył również chargé d'affaires St. Zjednoczonych w Berlinie Kirk wraz z członkami ambasady.

BERLIN. (Elta). Minister spraw zagranicznych Rzeszy Ribbentrop w piątek o godz. 12 w ministerstwie spraw zagranicznych przyjął wiceministra St. Zjednoczonych Sumnera Wellesa. W rozmowach obu mężów wziął udział również radca ambasady St. Zjednoczonych Kirk.

GENEWA. (Elta). W dniu 29 lutego przybył do Genewy b. premier Holandii Colijn, który pozostanie w Szwajcarii przez dwa tygodnie. Według Havasa możliwym jest iż Colijn zobaczy się z Sumnerem Wellem, który po wizytach w Berlinie, Paryżu i Londynie będzie powracał przez Szwajcarię do Rzymu.

Paryż w przededniu nowej ewakuacji

Możliwość znacznego spotęgowania akcji wojennej z nadchodzącą wiosną postawiła władze w Paryżu i departament Sekwany przed zadaniem przygotowania drugiej ogólnej ewakuacji paryskiej młodzieży szkolnej. Ewakuacja ta jest podyktowana łatwizną zrozumiałymi względami ostrożności.

Jednakże przygotowania do obecnej ewakuacji są bardziej skomplikowane, niż ubiegłej jesieni, spójność bowiem na froncie i bezpieczeństwa, jakim dotychczas cieszyła się stolica, — sprawiły, że znaczna ilość dzieci, które jesienią były ewakuowane lub pozostały w miejscowościach, gdzie spędzały wakacje, obecnie wróciły do Paryża i mieszkańcy stolicy nie przejawiają zbytniego entuzjizmu na myśl o ponownym rozstaniu się z nimi. O rozmiarach przygotowywanej ewakuacji dają pojęcie następujące cyfry: jesienią ewakuowano z Paryża i okolic 30.000 dzieci w wieku szkolnym, obecnie zaś trzeba będzie wysłać do bezpiecznych miejscowości około 200.000. Rozumie się, że ewakuacji w takich rozmiarach nie można improwizować.

W obecnej chwili bada się drogę, odpowiednich ankiet, jaka ilość dzieci może być umieszczona na prowincji przez własne rodziny i jaką wypada ewakuować władzom municypalnym Paryża oraz władzom departamentu Sekwany. Dla dzieci, dobowolnie ewakuowanych będą wydawane zasiłki w wysokości od 9 do 10 fr dziennie, w zależności od wieku dziecka i warunków materialnych, w jakich żyje rodzina. (Gf.)

Poznanie obowiązującego prawa ułatwia wydawnictwo Władysława Barańskiego i Mikołaja Szyszowskiego p.t.

„Litewskie Prawo Gospodarcze”

Drukowane nakładem „Kurjera Wileńskiego”.

Tom I. „Litewskie Prawo Gospodarcze” — w sprzedaży Cena Lt 3.50
Tom II. „Opłaty Stempłowe” — w druku Cena Lt 3.—
Tom III. „Podatki Bezpośrednie” — w druku (opracował prof. Gutkowski i dr. Jędrzychowski) Cena Lt 4.50
Przedpłatę na tom III przyjmują administracja „Kurjera Wileńskiego” do dn. 5 marca r. b. po 4 lity za egzemplarz. Przedpłata III tomu dla prenumeratorów naszego pisma tylko 3 lity 30 centów.

Najniebezpieczniejszy ładunek dla okrętów — celuloza.

Gazety estońskie donoszą, iż ostatnio w państwach eksportujących celulozę odczuwa się coraz większy brak marynarzy, chętnych do prowadzenia okrętów przewożących ten produkt.

Praktyka bowiem wykazała, że celuloza jest obok materiałów wybuchowych najniebezpieczniejszym ładunkiem dla okrętów. Wystarczy najmniejsze uszkodzenie okrętu, wystarczy, by woda zaczęła chłazić wąskim strumieniem przedostawać się do wnętrza — już okręt uważać należy za zgubiony.

Celuloza bowiem jak gąbka bardzo szybko wssysa wodę i ładunek staje się tak ciężki, że okręt może prawie że natychmiast na dno. To też ostatnio celulozę pakuje się w specjalnie nieprzemakalne opakowanie. Mimo to marynarze unikają pracy na okrętach przewożących celulozę, uważając, że jest to najniebezpieczniejsza praca morską w obecnych ciężkich czasach wojennych. (c).

Co to jest miliard?

Miliardy zaczynają się już przewijać w artykułach dziennikarskich, ale bez względu na to, że wiele narodów będzie musiało płacić je z kieszeni obywateli, — ludzie, jak dawniej, kłopsko uświadamiają sobie co to jest miliard.

Otóż, gdyby wyobrazić sobie człowieka, obdarzonego nieśmiertelnością i dać mu na początek ery chrześcijańskiej jeden miliard — powiedzmy — franków z obowiązkiem wydawania dziennie tysiąca franków. — rozrzuć ten ciągle jeszcze do bieżącego 1910-go roku nie zdołałby utracić swojego majątku. Tę swoją misję mógłby on zakończyć dopiero po upływie 800 lat...

Najbardziej gadatliwy człowiek może wygłosić na minutę 150 słów. Mówiąc codziennie bez przerwy po osiem godzin, gadatla ten zdołałby wygłosić miliard słów zaledwie w ciągu 38 lat... (jr).

W Kownie prenumeratę i ogłoszenie do „Kurjera Wileńskiego” przyjmują Administracja „Chaty Rodzinnej”
Ożenken 6-v6 12
Księgarnia „Stella” — 16 Vasario 1.

Potrzeby gospodarcze Anglii w obecnej dobie

(a) Wiemy o bogactwie surowcowym i przemysłowym imperium brytyjskiego. Trudnością gospodarce W. Brytanii naskutek wojny dotyczyć więc mogą jedynie rolnictwa i aprowizacji ludności w płody rolne. Jednak uprawa roli stoi na wyspie brytyjskiej na dość dużym poziomie, a wielkie transporty zboża z Kanady całkowicie uzupełniają zapotrzebowanie rynku w czasie pokoju. Podczas wojny to jednak nie wystarcza.

Bardzo ciężką natomiast jest sytuacja z paszą dla zwierząt. Jak wiemy z oficjalnych wynurzeń angielskich z przed kilku tygodni, w grudniu ub. r. zdołano zaspokoić jedynie 30% normalnych potrzeb Anglii w dziedzinie karmu. Wywołało to bardzo ostrą kampanię prasową, atakującą żywo resort aprowizacji min. Morrissona. Morrisson oświadczył jednak (vide „Daily Telegraph” z 26 stycznia z. r.), iż sytuację tę udało się już w znacznej mierze naprawić, gdyż do końca lutego i zapewne jeszcze w marcu uzyska się znacznie większe zaspokojenie potrzeb karmu, gdyż wynoszące już 66% normalnych zapotrzebowań. Wkrótce będziemy mieli okazję przekonać się, w jakim stopniu te przewidywania się sprawdziły. Faktem jednak pozostaje, że tak zazwyczaj przywiązani do dóbr materialnych Anglicy, ponoszą obecnie z ochotą szereg ofiar dla ojczyzny, czego dowodem jest m. in. także system kartkowy.

Jeśli chodzi o ustrój rolny możemy znaleźć szereg „anachronizmów”. Do nich należy np. warstwa farmerów, na której wciąż opiera się jeszcze uprawa roli w W. Brytanii. Są to niejako wieczyści z dziada, pradziada użytkownicy gruntów. Są właściwie jego posiadaczami i nie wiele by się różnili od właścicieli, gdyby nie obowiązek płacenia czynszów na rzecz wielkiej własności ziemskiej. Natomiast „obszar” czyli większy właściciel ziemski żyje właśnie z tych czynszów.

W obecnej dobie ministerstwo Rolnictwa, kierowane ręką Sir Ragnalda Dormana Smitha stara się możliwie zwiększyć produkcję krajową (vide „Daily Telegraph” z dn. 26 stycznia b. r.). Po pierwsze demontuje się kategorię wszelkie pogłoski o braku ziarna. Rząd wyznaczył na ten rok do obsiania 1.269.828 akrów i obszar ten został uprawiony, a w Anglii właściwej (południowo-wschodnia część wyspy brytyjskiej) i w Walii przekroczono nawet ilość wyznaczonych do uprawy hektarów.

Rząd wojenny Chamberlaina dąży, by sumę uprawnej ziemi, wciąż

gu roku, podnieść do 2 mil. akrów. Na każdym farmerze, na każdym rolniku ciąży obowiązek rozszerzenia i rozwoju gospodarki. Dotychczasowe nieużytki mają być od dane pod uprawę. Istnieje projekt, by niezamożni rolnicy mogli uzyskać zapomogi z ramienia komitetów rolnych, żeby i oni przyczynili się do rozrostu swych gospodarstw, a co za tym idzie do wzmocnienia produkcji krajowej.

Jak wiemy z ostatniego apelu do rolników premiera Chamberlaina Anglia wszelkimi środkami zmierza do samowystarczalności rolniczej imperium brytyjskiego.

TELEFONEM Z KOWNA

Narady w sprawie uchodźców

Wczoraj przybyła do Kowna z Berlina specjalna komisja niemiecka do rokowań w sprawie powrotu na tereny zajęte przez Niemcy uchodźców, znajdujących się na terenie Litwy. Z ramienia władz litewskich w naradach wzięła udział p. p. Sakalauskas, na-

czelnik wydziału w ministerstwie spraw zagranicznych i Alechna, komisarz do spraw uchodźców. Komisja rozpatrzy szereg podań uchodźców w liczbie 3 do 5 tysięcy. Narady potrwać prawdopodobnie około tygodnia.

Lotnictwo brytyjskie kontynuuje loty wywiadowcze nad terytorium niemieckim

LONDYN. (Elta). Komunikat ministerstwa lotnictwa W. Brytanii podaje, iż w nocy na 1 marca lotnictwo brytyjskie dokonało szeregu lotów wywiadowczych nad terytorium nieprzyjaciela oraz przeprowadziło pomyślnie szereg patroli. Samoloty brytyjskie patrolowały i dokonywały lotów wywiadowczych nad wyspami Fryzjskimi, gdzie miały zadanie przeszkodzić układaniu min przez samoloty nieprzyjacielskie. Samoloty brytyjskie dokonywały również lotów wywiadowczych nad portami Kiel i Lubeki, oraz nad pewnymi miastami

północno-zachodniej części Niemiec i zatoką Helgoland. Samoloty brytyjskie doleciały aż do Berlina.

Roosevelt bezkonkurencyjny

NOWY JORK. (Elta). Według danych amerykańskiego instytutu opinii publicznej, politykę Roosevelta w ostatnim czasie popiera 64 proc. wyborców, którzy wezmą udział w wyborach prezydenta St. Zjednoczonych.

Sven Hedin o Hitlera?

BUKARESZT. (Elta). Havas do nosi, iż przybył do Berlina znany badacz szwedzki Sven Hedin. W kołach skandynawskich w Bukareszcie oświadczają, iż Sven Hedin spotka się z Hitlerem. Jak wiadomo Sven Hedin bawił w Berlinie już w początku tej zimy.

Dziennikarze jugosłowiańscy w Niemczech

BIAŁOGRÓD. (Elta). W chwili obecnej bawią w Niemczech dziennikarze Jugosławii, w większości redaktorowie działów ekonomicznych. Dziennikarze ci między innymi zwiedzają zakłady Kruppa i Goeringa, znajdujące się w Austrii i basen węgla kamiennego na Górnym Śląsku.

U. S. A. zarabia i na tej wojnie

(a) Ogólnie wiadomo, że Ameryka zarabia na wojnie. Olbrzymie zamówienia aliantów i klauzula o płatności gotówką i w złocie dają podstawy do najpomyślniejszych wróżb co do sytuacji ekonomicznej Stanów Zjednoczonych w roku bieżącym. Już jednak za rok ubiegły, mimo iż obfitował jedynie w cztery wojenne miesiące i był pozbawiony głównych wpływów z zamówień zbrojeniowych, Stany mogą się wykazać bardzo pomyślnym bilansem handlu zagranicznego. Nadwyżka eksportu amerykańskiego nad importem jest istotnie zachęcająca. Import bowiem do Stanów za rok 1939 przyniósł rozchodów na sumę 2.318.258.000 dol., podczas gdy eksport za ten czas osiągnął olbrzymie wpływy, bo równe — 3.177.344.000 dol.

Według danych zaczerpniętych z „Daily Telegraph” z 29 stycznia b. r. rekordowym miesiącem był dla zagranicznego handlu U. S. A.

„Lotta“

W Finlandii istnieje przysposobienie wojskowe kobiet. 16-letnie dziewczęta są ćwiczone w pracach pomocniczych. Na zdjęciu „Lotta” (tak się nazywają dziewczęta z tych organizacji) instaluje telefon polowy.

Podróż z przesz-kodami

z Warszawy do New-Yorku

Prasa amerykańska podaje ciekawe szczegóły dotyczące podróży młodego dyplomaty polskiego p. Edwarda Kulikowskiego, który w styczniu przyjechał do New Yorku po niesamowitych przeżyciach.

Podczas ewakuacji Warszawy pan Kulikowski znajdował się w centrali Ministerstwa Spraw Zagranicznych, gdzie pracował w Wydziale Prasowym.

Wraz z innymi dyplomatami wsiadł do pociągu ewakuacyjnego. Pociąg ten był wybitnie pechowy, gdyż został sześciokrotnie zbombardowany w ciągu 4 godzin. Podczas jednego bombardowania p. Kulikowski uciekł z pociągu i skrył się do piwnicy domku niedaleko toru. Akurat pech chciał, że w domek ten trafiła bomba. Piwnica została zasypana i nim zdołano wydobyc ukrytych w niej ludzi, pociąg dawno odszedł.

Kolejdy zapisali p. Kulikowski na listę ofiar bombardowania, gdy on w tym czasie powędrował pieszo dalej.

Po kilku dniach podróży spotkał on oddział wojska, do którego przystąpił na ochotnika. Zadaniem oddziału była walka z czułagami niemieckimi. Jednakże w dwa dni po tym oddział rozbito i p. Kulikowski został znów sam.

Już niedaleko granicy rumuńskiej zatrzymał go patrol sowiecki.

Na zapytanie kim jest powiedział, że małym urzędnikiem.

— A kim był twój ojciec?

— Również małym urzędnikiem.

To zdecydowało o jego wypuszczeniu.

Jednakże do Rumunii nie można już było się przedostać, więc p. Kulikowski na dany mu w prezencie koniu udał się z powrotem do Warszawy.

Po wielu dniach wędrówki przedostał się do portu, skąd odeszły transatlantyki. Po tym wszystkim poszło już łatwo, — dodają amerykańskie dzienniki.

B. S. P.

Teatr Muzyczny „Lutnia“

W niedzielę 3 marca 1940 r. c. g. 4 pp.

Recital
Barbary Haimirskiej

Skorbut (gnilec) — choroba wojen

Wszędzie tam, gdzie występuje brak świeżych środków odżywiania — wybuch skorbutu. Szerzył się on pośród uczeszków dalekich wypraw, zwłaszcza morskich, niszczył ludność krajów dotkniętych długotrwałymi wojnami, był zjawiskiem powszechnym wśród ludności miast obłożonych, szerzył się w obozach jeńców. Miano, iż w nowszych czasach skorbut stracił swój epidemiczny charakter, jednak już w warunkach pokojowych był zagadnieniem bardzo poważnym, przykurając w niektórych krajach wielkie rozmiary; tak np. urzędowa statystyka rosyjska z 1907 roku oblicza ilość chorych w Rosji europejskiej na 74 tysiące. W czasie wojny światowej skorbut wybuchł w poszczególnych grupach wojsk, szerzył się jednak szczególnie w obozach jeńców, a także pośród ludności cywilnej.

PRZYCZYNY SKORBUTU.

Skorbut jest awitaminozą, t. j. chorobą wywołaną brakiem lub wzmocnionym zapotrzebowaniem czynnika przeciwskorbutowego, substancji zwanej witaminą C. Witamina C znajduje się przede wszystkim w świeżych roślinach, występuje w jarzynach takich jak: papryka zielona, sałata, kapusta, rzepa, rzodkiew, kalarepa, rzodkiewka, marchew, ziemniaki, cebula, oraz w owocach: cytrynach, pomarańczach, bananach, pomidorach, poziomkach, malinach, głogu, melonach; witamina C występuje poza tym w niektórych nasionach zbóż i roślin motylkowych.

Świeże mięso, a w szczególności te, które nierzadko zwierzęce np. nerki, zawierają również witaminę C. Zawartość witaminy C w mleku ulega wahaniom zależnie od paszy, mleko krów karmionych paszą zieloną ma więcej witaminy C niż mleko zimowe.

WŁASNOŚCI WITAMINY C.

Witamina C w wysokiej temperaturze ulega zniszczeniu, przez krótkie jednak gotowanie jarzyn, owoców, mięsa i mleka pokarmy te tracą tylko część wita-

miny C, zachowując swą pełnowartościowość.

Jaskrawym przykładem szkodliwości zbyt długiego gotowania jest wypadek, jaki się zdarzył swego czasu w jednej z klinik niemieckich; asystenci tej kliniki wracając razem późno po pracy, spożywali obiad odgrzewany, pozostawiany przez długie godziny w piecu; niebawem u wszystkich wystąpiły objawy skorbutu.

Wysuszenie, zbyt długie przechowywanie produktów spożywczych, może również zniszczyć ich zawartość witaminową.

Budowa chemiczna witaminy C przez długi czas była nieznana i dopiero w 1932 r. późniejszy laureat Nobla, węgier Szent Györgyi po raz pierwszy zidentyfikował ją i wyisolił z młodych owoców papryki, pod postacią t. zw. kwasu askorbinowego. Niebawem została umiarkowana sztuczna produkcja kwasu askorbinowego, tak, że medycyna może rozporządzać dziś dowolną ilością chemicznie czystej witaminy C.

OBJAWY SKORBUTU.

Po kilku miesiącach wadliwego odżywiania się występuje zapalenie dziąseł, które zaczynają krwawić przy lekkim nawet dotyku; zęby zaczynają się chwiać, a bardzo często wypadają; ślina wydzielana się obficie, oddech wskazuje następnych procesów gnijnych w jamie ustnej staje się cuchnącym. Liczne wybroczyny i wylewy krwawe do skóry i mięśni, zwłaszcza tydzień, utrudniając m. in. chód w znacznym stopniu, doprowadzają w końcu do znacznej anemii. Należy podkreślić, że skorbut może początkowo przez długi czas przebiegać niejako w sposób utajony, wywołując jedynie objawy zmęczenia, utraty apetytu, bicia serca, duszności. W wielu państwach, w których zapotrzebowanie witaminy C jest zwiększone; dieta witaminowa w tych czasach przyczynia się do łagodniejszego przebiegu choroby.

Skorbut chorobę nosi nazwę choroby Möllera — Barlowa i odznacza się

szczególnie wielką skłonnością do krwawień podkośnych i do wnętrza kości.

JAK ZAPOBIEGAĆ?

Leczenie już istniejącego skorbutu należy do lekarza; trzeba tylko wspomnieć, że jest ono zadaniem bardzo wdzięcznym: objawy skorbutu szybko znikają po zastosowaniu odpowiedniego odżywiania się, lub syntetycznej witaminy C. W życiu codziennym ważną rolę odgrywa jest umiarkowanie naszego odżywiania się w taki sposób, aby utratę witamin środków spożywczych zmniejszyć do minimum; pokarmy należy gotować krótko; konserwy oraz potrawy „bufetowe”, „barowe”, pozostające szereg godzin w kotle są w witaminie C bardzo ubogie, lub w ogóle jej nie zawierają. Szczególnie w okresie zimy należy w miarę możliwości urozmaicić kuchnię jarzynami i owocami; te ostatnie są w tym czasie trudniej dostępne; natomiast ziemniaki, brukiew, marchew, kapusta (zwłaszcza kiszonka, poddawana na surowo), świeże mięso posiadają dostateczną ilość czynnika przeciwskorbutowego. Godnym polecenia jest przyrządzenie odpowiednio przyprawionych sałatek z surowych jarzyn z dodatkiem soku lub miazgi cytryny, zawierającej bardzo dużą ilość witaminy C. Przy krętowni jarzyn należy unikać zlewania soku, po siada on bowiem obok witamin także ważne składniki mineralne. Karmieniu dzieci należy poświęcić szczególną uwagę, odżywianie mlekiem matki niezawsze bowiem jest możliwe; zawartość witaminy C w mleku krowim ulega dużym wahaniom; pasteryzowanie, długie przechowywanie mleka niszczy witaminę C w znacznej mierze; najmniej szkodliwym jest krótkie przegotowanie świeżego mleka. Dzieciom od 4-go miesiąca życia należy podawać surowe soki owocowe — starszym także i miąższ owoców. Do tego celu w zimie nadają się najlepiej pomarańcze, cytryny, trudno dostępne drzewo, lecz także niezbyt złą jabłka i gruszkę.

Dr. Kazimierz Lejman.

Winni wykroczenia wobec niniejszego rozporządzenia będą karane.
Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od 1 marca 1940 r.

KRONIKA

TEATR I MUZYKA

Marzec
2
SobotaDziś: Heleny Ces.
Jutro: Kunegundy.Wschód sł. — g. 6 m. 8
Zachód sł. — g. 16 m. 52

Dyżury aptek.

Dziś w nocy dyżurują następujące apteki:
Sokołowskiego (Tyzenhauzowska 1);
Chomiczewskiego (W. Pohulanka 23); Miejska (Wileńska 23); Turgiele i Podmiejskich (Niemiecka 15) i Wysockiego (Wielka 3).
Ponadto stale dyżurują apteki: Paka (Antokolska 42); Szantyr (Legionów 10); Zajączkowskiego (Witoldowa 22).

— Przeszło 600 uchodźców opuściło już Wilno. W związku z wyznaczeniem niektórym uchodźcom miejsc zamieszkania na prowincji, obecnie codziennie opuszcza Wilno od 20 do 40 uchodźców. Dotychczas opuściło Wilno już przeszło 600 uchodźców. (x)

— W sprawie zwalniania pracowników Komisariat do regulacji cen w Wilnie otrzymał z Kowna zarządzenie, polecające udzielać zezwolenia na zwalnianie pracowników przedsiębiorstw niewypłacalnych. Dotychczas w wypadkach takich zezwoleń na zwolnienie pracowników nie udzielano. (x)

— Wystawa akwarel. Od 1 marca w lokalu „Sztal Artystów” przy ul. Wielkiej Nr 2 wystawa akwarel art. malarza Leona Dębickiego i prac młodych grafików wileńskich.

— Rekolekcje dla robotników, rzemieślników i służby żeńskiej odbędzie się w Katedrze w dniach 16, 17, 18, 19 i 20 marca z następującym porządkiem:

Początek w sobotę przed Palmową Niedzielą dnia 16 marca o godzinie 18-iej (6 wiecz.). W niedzielę konferencja o godzinie 18 (6 wiecz.). W poniedziałek też o godz. 18 (6 wiecz.). Spowiedź we wtorek od godz. 16 (4 p. n.). We środę Msza św. i wspólna Komunia św. o godz. 7 rano poprzedzona nauką.

— Ukaranie właściciela teatryku „Tempo”. „Laikas”: M. Prancunus, właściciel teatru „Tempo”, skazany został na 100 lt. grzywny za znieszczenie języka litewskiego w ogłoszeniach i nieprzebranie rozporządzenia burmistrza. (L.)

— Sprawa opłat za naukę. „Laikas”: Wszyscy uczniowie gimnazjów prywatnych winni byli do dnia 1 marca uiścić opłaty za naukę. Jednak opłaty uiściło b. niewiele uczniów (niepełna 50%). Możliwa jest szczerka, iż termin płatności zostanie na jakiś czas przedłużony. (L.)

— Przetarg na dostawę żywności do szpitali wileńskich. „Laikas”: Kierownicy samorządu m. Wilna zdecydowali ogłosić przetarg na dostawę żywności do szpitali wileńskich. Omówiono również sprawę pomieszczeń szpitalnych. (L.)

— Przeniesienie niektórych wydziałów samorządu. „Laikas”: Parę wydziałów samorządu m. wileńskiego zostanie wkrótce przeniesionych do b. pałacu książąt Ogińskich. (L.)

— Mleko dla szpitali i dzieci. „Laikas”: W Wilnie brakło dotychczas pasteryzowanego mleka, potrzebnego dla szpitali, dzieci itp. Dla zaspokojenia tych potrzeb, mleko przywozi się obecnie z Kowna w ilości ok. 3.000 lt. dziennie. (L.)

OGŁOSZENIE

Na mocy umowy spółkowej restauracji i kabaretu pod firmą „Arizona” w Wilnie przy ul. Orzeszkowej Nr 11, zawartej w dniu 12 grudnia 1939 r. — podaje się do wiadomości, że zgodnie z § 11-tej umowy „wszelkiego rodzaju umowy i zobowiązania w imieniu w/w firmy „Arizona” ważne są tylko jeżeli są podpisane przez Pawła Musajewa i Edwarda Varekajisa (dyrektora fabryki „Maistas” w Szawliach), lub zamiast ostatniego przez Kęstutisa Renigerisa.

Wobec powyższego umowy i zobowiązania w/w firmy „Arizona” nie podpisane przez Pawła Musajewa są nieważne i bezwzględnie nie będą honorowane.

Współwłaściciele firmy „Arizona” restauracji przy ul. Orzeszkowej Nr 11 w Wilnie Paweł Musajew i Andrzej Michał Guzik.

Wilno, dn. 29/II. 1940 r.

Obniżona cena Praktycznej Gramatyki języka Litewskiego. St. Mislunas i A. Pangonis. Ażeby umożliwić nabycie tej doskonałej gramatyki szerszymi rzeszom ludności, cena podręcznika została obniżona z 3 litów na 2 lit. Zdać we wszystkich księgarniach

FILATELIŚCI! Największy wybór znaczków pocztowych znajdziecie tylko w Księgarni GEBETHNERA & WOLFFA i S-ki

Wilno, Zamkowa 2 (dawny lokal „Słowa”)

Kupujemy znaczki pocztowe i również całe zbiory po najwyższych cenach

MELIOS!

Rewelac. program.
Wielki film śpiewny

z udziałem znanych artystów Z. S. S. R. J. Kozłowskiego i S. Szkurata

Uwaga! Nad program: „Pieśń młodości”. Gigantyczna Rewia Muzyki i Sportu

„Zaporożec za Dunajem”

Zakłady Graficzne

„ZNICZ”

Wilno, ul. Bisk. Matulewicz 4
Telefon 3-40.

Dziesiąt książkowe, druki, książki dla urzędów państwowych, samorządowych, zakładów naukowych. Bilety wizytowe, prospekty, zaproszenia, afisze i wszelkiego rodzaju roboty w zakresie drukarstwa wykonywa

PUNKTUALNIE — TANIO — SOLIDNIE

Powietrzna „linia Maginota”

I Anglia ma swoją linię Maginota — wprawdzie nie na ziemi, lecz... w powietrzu. Ta linia obronna składa się z ogromnej ilości kulistych balonów na uwięzi, których zadaniem jest odgrodzić kraj od najeźdźców nieprzyjacielskich aeroplanów. Groźne dla tych ostatnich są nie same balony, ale liny stalowe, na których są one zawieszane. Skoro tylko samolot, lecący z dużą szybkością, dotknie się takiej liny, natychmiast spada, zobaczycie zaś ją w ciemności jest niemożliwe.

Anglia jest pierwszym krajem na świecie, który stworzył tak imponujący system obrony powietrznej. Zagradzającymi barierami powietrznymi są otoczone brzozy, miasta, porty i bazy okrętów wojennych. Duże ilości tego rodzaju balonów są wysunięte daleko w morze i bronią brzegów Anglii. (jr.)

Mickey Rooney — ambitny szczeniak

Któż nie zna tego młodego amerykańskiego aktora. Został on uznany obecnie za najbardziej dochodowego aktora Ameryki. Jak go nazywają amerykańskie „Money Maker Nr. 1”.

Mickey zagrał ostatnio rolę nielada młodego Edisona w filmie „Young Tom Edison”. Była to bardzo trudna rola i dano mu się ją powierzyć ze względu na specyficzne „szczeniackie” nstawienie młodego aktora. Ale Mickey obszedł się i powiedział: „Dla prawdziwego artysty nie ma ról nie do pokonania”. Uwierzono mu i dziś film bije rekordy powodzenia zarówno artystycznego jak i kasowego.

Film ten będzie miał drugą serię, w której dorosłego Edisona będzie grał Spencer Tracy.

Można zaufać! Można zaufać!

Biuro „PRIMA”

napisze podanie, dokona każdego tłumaczenia, wypełni każdy formularz
Tatarska 12—12, telefon 12-31
Czynne 9—14 i 16—18

Nauka i Wychowanie

Biblioteka Teresy Łopuszyńskiej ponownie otwarta od 29 lutego — Śniadeczek 3, róg Mostowej.

Sprzedaż i Kupno

Sprzedam stołowy-stan nowy, radio i biurko Witoldowa 20a—8

Bołtuński, Wileńska 10, tel. 10-25, kupuje: złoto, srebro, brylanty, dywany perskie, meble starożytne i nowoczesne

W b'or znaczków kupię okazynie. — Jakšto (Dąbrowskiego) 10—8, godz. 16—18

Kupuję dywany, firanki, serwety i kapv. Idelson, Niemiecka 20.

Kupię okazynie dobry 4—5 miejscowy automobil, A. Zekowicz, Kałšadovys Maironio 6,

Kupię używane pianino. Oferty z podaniem ceny J. Brazińska, Kaunas, Savanorių pr. Nr. 83.

Sprzedam maszynę „Singer”, radio bateryjne, Sawicz 3—9.

Salon, gabinet mahoni, stołowy orzech do sprzedania. Witoldowa 20a—8.

Tęby sztuczne kupuje E. Miukter, Wileńska 21.

Uwaga! Kupujemy różne używane meble. Informacje w biurze pośrednictwa „Felicitas”, Wielka 39, tel. 2-16.

Kupię dom murowany w śródmieściu, włożę gotówki od 50.000 do 80.000 litów. Oferty złożyć w redakcji dla „K”.

Sprzedam sklep spożywczy, ul. Konduktorska 2.

Praca

Litwini buchalterzy przyjmują prace w zakresie zakładania i prowadzenia ksiąg buchalteryjnych w językach: litewskim, polskim i rosyjskim według ustawodawstwa litewskiego dla celów podatkowych i in. Przyjmują również sporządzanie bilansów i zamknięć rachunkowych. Informacje w godz. od 16—18, Vytauto g-v (Witoldowa) 35-a m. 3

Potrzebna do majątku bardzo dobra kucharka, pożądana z praktyką w dworze. Pensja 50 lit. mies. Zgłoszenia P. Brazdienai, Panevėžio apskr., Vasakėnai Paštas.

Potrzebna kelnerka znająca język litewski, Mleczarnia Hejbera, Gedyminia 9.

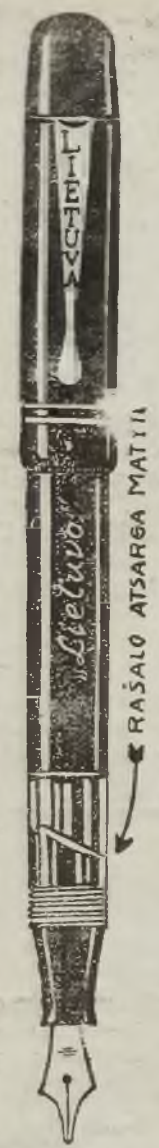
Młoda osoba posiadająca języki: polski, litewski, rosyjski i pisząca na maszynie, poszukuje posady. Zwierzyniec, Litewska 27, J. P.

Czytacie Polski Tygodnik „CHATA RODZINNA”

Z OKAZJI ŚWIĄT można nabyć wieczne pióro „LIETUVA”

które przedstawiamy w naturalnej wielkości. Wytwórnia wiecznych piór „Lietuva” przeznaczyła 500 wiecznych piór najnowszej systemu z niebijącym się przezroczystego materiału z doskonale działającym mechanizmem po Lt. 375 tylko tym, którzy potrafią rozwiązać podaną tu łamigłówkę, odnajdując drogę wiodącą do miasta Minetown.

Rozwiązania należy przysłać do 15 marca r. b. łącznie z znaczkiem pocztowym dla odpowiedzi: Kaunas, Laisvės al. 52. Plunksnakočių d-vė „LIETUVA”.

CASINO

JUTRO PREMIERA.

Pierwszy film kolorowy produkcji „SOWKINO”
Pamięci Wielkiego Pisarza Mikołaja Gogola pod tytułem:

„Soroczyńska Jarmarka”

Reżyserii Mikołaj Ekka. Udział biorą najwybitniejsi artyści scen sowieckich.
Nad program aktualia Początek seansów 3.30, 4.30, 6.30 i 8.30

Uwaga Sklepy Win i Wódki!

Niniejszym podaje się do łaskawej wiadomości, iż z dniem 1 marca r.b. firma

„KONSERVIL” Wilno, Wielka 66, tel. 11-87
tymcz. tel. 14-87, przejęła

WYŁĄCZNĄ DOSTAWĘ WÓDEK z Monopoli Spirytusowego

do wszystkich miejscowych sklepów wódek.

GWARANTOWANE PUNKTUALNE I SOLIDNE WYKONANIE

Filateliści!

Wszelkie transakcje filatelistyczne najkorzystniej załatwia S. Weychert — z Bernardyński 7 m. 5. Okazje kupna całych zbiorów i partii.

Hotel-Pensjonat

PRZYJMUJE GOŚCI
DOSKONAŁA KUCHNIA
Wileńska 28—6 (III piętro)

Różne

Wydzierżawę nieduży folwark ewentualnie działkę z zabudowaniami. Zgłoszenia w Administracji „Kuriera W.” pod „Dzierżawa”.

Podania i tłumaczenia na język litewski wszelkich dokumentów. Biuro „Pigus Patarnavimas”, ul. św. Filipa 1—20 tel. 16-68. (W pobliżu kościoła św. Jakuba).

Za 1 lit — defekt światła lub radia usunie o każdej porze Elektro-Skuba — Sw. Jańska 7. Dzwonić tel. 17-99

Zgub. lub skradz. tymcz. zaśw. tożsamości na imię J. i W. Preckajłow Wilno, Garbarska 17 — unieważnia się.

Interesanta, który pozostawił w naszej redakcji okulary, prosimy o zgłoszenie się do woźnego.

Zgubiono małą białą suczkę. Odprowadzić za wynagrodzeniem, Gedyminia 9 Mleczarnia Hejbera, Przywłaszczenie będzie ścigane.

Zgubiono dnia 29.II.40 r. w Wilnie kabuły od osi. Znalazca proszony jest o zwrot, ul. Jelenia 29—1 (Sołtaniszki), za wynagrodzeniem.

Zgubiono pies—seter irlandzki, odprowadzić. Obozowa 36 m. 5. Przywłaszczenie—karane.

Zostal zgubiony zegarek ręczny „Certima”, w rejonie Kałwaryjska — Mickiewicza. Zwrot za wynagrodzeniem, Tatarska 12—12.

Lekarze

Doktor medycyny

Gustaw Markiewicz

Chor. skórne, weneryczne i moczopłciowe
Gedyminia (b. Mickiewicza) 5 m. 9, tel. 6-52
od godz. 9 do 1 i od 4 do 8

Dr. Z. Zeldowiczowa

Choroby kobiece, skórne, weneryczne
narządów moczowych
przyjmuje od godz. 11—2 i 4—7
Wileńska 28 m. 3, tel. 2-77

Dr. med. K. Łukiewicz

spec. skórne, weneryczne i płciowe
ul. Wileńska 28, tel. 2-77. 12—1 i 5—8
(Gabinet d-ra D. Zeldowicza)

Akuszarki

AKUSZERKI

Maria Laksnerowa

przyjmuje od 9 do 7 w.
ul. Jasińskiego 1-a m. 3
róg 3-go Maja obok Sądu

Akuszka Śmiałowska

oraz Gabinet Kosmetyczny.
Ceny przystępne.
ul. Zamkowa 26 m. 6

REFRENTKA

do mikrofonu, alt, przystojna

potrzebna

K. Sztrall, Wielka 2

Próba w niedzielę od 10—12

Lokale

Do wynajęcia 1, 2 lub 3 pokoje umeblovane z pościelą i wygodami. Mickiewicza 62 m. 10

Pokój umeblovany, lokal na biuro oraz jednoizbowe mieszkanie do wynajęcia, Uniwersytecka 2—1.

2 pokoje frontowe, słoneczne z balkonem, I piętro, wszelkie wygod. umeblovane — do wynajęcia, Kudirkos g-v (Lubelska) 3 m. 3.

CENY OGŁOSZEŃ: Ogłoszenia tekstowe za 1 mm 75 cnt, za tekstem 60 cnt. Drobne 20 cnt za słowo. Kronika redakcyjna i komunikaty Lt 1.— za wiersz jednoszpaltowy
Ogłoszenia cyfrowe i tabelaryczne 50%, drożej. Układ ogłoszeń 5-cio łamowy. Za treść ogłoszeń i termin ich druku Administracja nie odpowiada.

Leidējas: Vytautas Stanievičius.
Redaktorius: Vytautas Kiškis.

Wydawca: Witold Staniewicz
Redaktor: Witold Kiškis

Spaustuvė „Zničius”. Vysk. Matulevičiaus g-vė 4. Tel. 3-40.
Drukarai „Znicz”, ul. Biskupa Matulewicz 4. Tel. 3-40.